

Dohányárusok Közlönye

A MAGYARORSZÁGI MAGY- ÉS KISTOZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESETŐJE.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ.

HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Szerecsen-utca 50.
hova az előfizetési összegek, valamint a
kéziratok küldendők.

Előfizetési ár fél évre 5 korona.

Kéziratok nem lesznek visszaküldve.

Megjelenik minden hó
1-én és 15-én.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

TARTALOM. Rosszak a szivarok. — Árlejtsi hirdetés. — Módosítás. — Vegyesek.

Rosszak a szivarok.

Nem ok nélkül hangzik el ez a panaszkiáltás egy idő óta újolag: „Rosszak a szivarok!” Igy mondja azt a középosztály, amely a fogalomra nézve a legmérvadóbb. A szegényebbek részére gondoskodva van. A 3 és 5 filléres szivarok áraikhoz képest elég jók s ha valami kívánni valót hagynának is hátra, azért a pénzért nem lehet többet követelni. Még az F-szivarok és a G-Virginiaik is megfelelnek félig-meddig; ellenben az E, Bb, A és AA szivarok oly dohányokból lesznek készítve, melyek nem alkalmasak e szivarfajoknak, annál is inkább, mert illatuk olyan idegenszerűt, amit egy dohányzó sem találhat kellemesnek.

Az AA Regalitas szivarok, melyek a budapesti dohánygyárakból erednek, tisztesen felülmúlja illatuknak ereje azokat a Regalitas szivarokat, melyek Temesvár-, Kolozsvárból és más vidéki városokból kerülnek ki. Hogy lehetséges ez, miután a használatba kerülő szivarok pontosan iratnak elő? Ilyenformán a dohányzó, aki ma egy erős, másnap egygyenge szivart kap, éppenséggel nem ismeri ki magát és más fajokkal próbálkozik, amelyek természetesen még ezeknél is kevesebbet felelnek meg neki. De maradjunk csak maga a dohányfajok kvalitásánál. Ezek között határozottan sokkalta rosszabbak vannak, mint voltak valaha. Természetesen nehéz a kész szivaroknál ezt bebizonyítani, de lett legyen bár helytelen az egyes dohányfajok együvé keverése, vagy hogy egyes szivarok előállítására rosszabb kvalitást használnak, egy bizonyos, hogy a Regalitas szivarok nem elégítik ki a dohányzót. Kevesebbet panaszkodnak, de mindamellett egyes gyártmányok miatt mégis panaszkodnak az A-Trabuco szivaroknál. Itt is a két fővárosi gyár a jobbakat szállítja, míg a vidék, nevezetesen Kolozsvár, egy elegánsan kiállított szép szivart készít, melyet azonban elszíni nem lehet, mert éppenséggel nincs semmi illata. Érdekes lenne ezt kikutatni, miért a kolozsvári Trabuco és Britanica az elszívásnál majdnem teljesen egyformák és miért, hogy a szivarozó majdnem semmi különbséget nem vesz észre. Igazán kár, hogy e gyár, mely, amint már mondtuk, igen csinos munkát nyújt a szivarok készítéséhez, oly dohányt használ, mely szivarozásnál kellemetlenné válik a dohányzónak. Maguk a kolozsváriak is nehezen tudnak hozzá szokni a városukban készített szivarokhoz.

A Bb Britanica szivar, az egykori kedvenc, lassanként mindig többet és többet vesz el pártfogóiból. De nem

is csoda. Még sohasem volt olyan rossz ez a faj, mint jelenleg. Sem a főváros gyárjai, sem pedig Kolozsvár, Temesvár és Selmeczbányának gyára nem képes oly szivarfajt előállítani, mint a milyen az egykori Britanica szivar volt. Igen, csodálatosképpen a fővárosi gyárak szállítják ezekből a legrosszabbat. Nagyon rövid idő előtt a kassai gyár szállított olyan Britanica szivart, mely minden szivarozónak izlett. A legcsekélyebb kifogás sem merült fel ellene s a kassai Britanica minden erős és gyöngye szivarozó kedvencévé nőtte ki magát, mert illata mindenyikét kielégítette, de készítésénél is nagy figyelmet tanúsítottak. Már most a kassai gyár jó ideje, hogy nem szállít Britanica szivarokat, mert ott egy év óta Trabucot is készítenek.

Valószínű következménye a dolognak az lehet, hogy a Britanica elmarad s a Trabuco, melyet eddig nem készítettek a kassai gyárban, valószínű, hogy nem is fog valami sokat érni. Érthetetlen, hogy miért nem bíznak meg egy gyárt azzal, hogy az általa kitünően gyártott fajtól nagyobb mennyiséget készítsenek és inkább mondjanak le olyan szivarfajok készítéséről, mely természetesen a kezdet nehézségének vannak alávetve.

De éppenséggel érthetetlen előttünk, hogy mikép történhetik meg az, miszerint évről-évre oly dohányok* lesznek elhasználatva, melyek egymástól kolosszálisan különböznek, mintha eredetük mindig más és más lenne. Természetes, hogy tekintetbe vesszük azon körülményt, mikép előfordulhat az, hogy a dohány egy évben rosszabbul terem s hogy egyik évben kitünő, míg a másik évben kevésbé jó áru kapható, de ami teljességgel kizártnak tekinthető, ez az a tényállás, hogy lehetetlen, miként a kvalitás annyira megváltozzék, hogy úgy véljük, mintha egész más termékkel lenne dolgunk. Ugy látszik, hogy Ausztriában sokkal több súlyt fektetnek erre, mint nálunk, mert hogy egy fajta jó, vagy kevésbé jó, egy változatlan marad és ez az, hogy a különbség alig vehető észre a nyujtott kvalitásánál.

Többször hallani azt a kijelentést, hogy most jók a szivarok. Ha ez úgy van, akkor éppen Ausztriával van dolgunk, hogy egy dohánytermés eredménye a kvalitásra való tekintettel jobb volt, mint az előző évben.

De semmiesetre se fogja ott tapasztalni a dohányzó, még ha a szivar kevésbé jó is, — hogy annak teljesen idegenszerű illata legyen. Nálunk ez egész másként van, vagy jobban úgy látszik, mintha másként lenne. Miután nem tekinthetjük fel, hogy a szivargyártáshoz

való dohánykeverék lesz időközönként változtatva, úgy valószínű, hogy a dohányok eredetét változtatják. Eltekintve a kimutatható kvalitáskülönbözettől, mely p. o. a kolozsvári Trabuco és a Budapestferencvárosi között fennáll, egyáltalán annyira változnak a minőségek, hogy évről-évre más és újra más fajokat vélünk szívni.

Felvilágosításul szolgáljon ez, hogy kvalitás alatt nem az árakat, illetve a dohányvételértéket értjük. Nem ez irányban itéljük meg a dohány értékét, nem is tehetjük ezt, mert nagyon is jól tudjuk, hogy a feldolgozandó dohányok már a beváltásnál osztályokba lesznek elkülönítve. Kvalitás alatt ez esetben csakis azon különbözetet értjük, amely által egyik vagy másik dohány ehhez vagy ahhoz a fajhoz sorolható. Nyíltan bevalljuk, hogy ehhez szakemberi tudás szükséges, hogy a helyeset mindig megtalálja. Már most pedig minden körülmények között a használhatót kellene megtalálni. Természetesen nem a fogyasztó dolga megvizsgálni és próbálni, hogy honnét ered ez vagy az a dohány, még sokkal kevésbé pedig, hogy mennyibe kerülnek a különböző dohányok. A dohányzó, aki olyan államban növekedett fel, mely dohányjövodekkel bír, ugyszólván teljesen ismeri szivarját, amelyhez hozzászokott. Annyira megszokja azt, mint a másfajta élvezeti cikket. Ez okból elejétől fogja igen könnyű volt valamennyi dohányjövodeknek, miután a dohányzó a nyujtottat, mint magától értetődőt fogadja el. Abban a pillanatban azonban, amikor a szivar nem a megszokott illatot terjeszti maga körül, abban a pillanatban, amikor idegenszerűségük mellett nem is izlenek, akkor váltakoznak először is a szivarfajok és tényleg láthatjuk, hogy ez vagy amaz faj más fajok hátrányára, illetve előnyére hanyatlanak vagy emelkednek.

Az ilyen inségek azonban a legnagyobb figyelmet követelik. Határozottan elégedetlenségre mutatnak és valamennyi consignátiónál, számoknál érthetőbben beszélnek. Főleg a mostani időkben, amikor alig lehet beszélni a szivar kereskedelem emelkedéséről, az ilyesféle gondolkozásra nyújt okot. Ha nem is lehet a szivarfogyasztónak jobbat nyujtani s egyes dohányfaj összetételét sem lehet változtatni, egy mégis lehetővé válhat és ez az, hogy a használatba hozott dohányok eredetét annyira figyelembe vegyék, hogy az mindig egyforma maradjon.

Ami az újonnan a Havanna szivarok helyébe bevezetett fajokat illeti, úgy amit megjósoltunk, az szöszert be is következett. Ezek a szivarok, melyek való-

színü, hogy nagy vételforgalmat értek volna el, ha frissen kerültek volna eladásba, e szivarokat most nem veszik, mert öreges és szárazak. Ha e szivarok oly nedvesek lennének, mint az E-Cuba s ez meg viszont oly szivar, mint az előbbieket, ugy mindkettőn segítve lenne s valószínűleg a közönségen is, mely mindkettőt szíjja. Különbözteteni nincs, az még mindig lehet. Lehetséges, hogy ezek a „Havanna-fajok“, melyek megbecsülendő összegbe kerülnek, nem igen rövid idő múlva mint az E-Cuba, azaz hogy 10 fillérért lesznek eladva.

Vegyések.

Szabósegédek sztrájkja. A budapesti női konfekció munkások és munkásnők szervezőbizottsága március 4-ikén megtartott nyilvános gyűlésen a következő követeléseket állította fel:

1. A vasárnapi munkaszünet betartása.
2. Az éjjeli munka eltörlése.
3. Gépészeknek és vasalóknak 10 óra munkaidő 16 ft minimális bér, kivételre órázás esetén 40 kr órapénz.
4. A darabszám munkánál a munkadíjnak 25%-os felemelése.
5. A jelenlegi műhelyrendnek megsemmisítése és egy közösen kidolgozandó műhelyrendnek kitűgyezése.

E követelések érdekében a szervezőbizottság a legmesszebb menő agitációt folytatta, mint-hogy azonban ezelt nem értek, kimondták a sztrájkot, melyhez eddig vagy ötven munkás csatlakozott. A sztrájkot szervező bizottság reméli, hogy a többi munkások és munkásnők is melléjük állnak.

A biztosítás reformja. A „Bizt. és Közg. Lapok“ írja: „Nagyon tévednek azok, akik a biztosítási törvényjavaslatot már el is temették. A javaslat ügyében most is nagy munka folyik a kereskedelmi minisztériumban, Hegedüs miniszter annak idején a kereskedelmi és iparkamarákat is felhívta szakvéleményekre, ezeket a beérkezett véleményeket tanulmányozzák és csoportosítják most a minisztériumban. A kamarák jobbra az ellenőrzésre és a tartalékok elhelyezésére vonatkozó szakaszoknál javasoltak igen eltérő változtatásokat. A 20 kamarai vélemény feldolgozása meglehetősen nagy és gondos munkát ad a minisztériumnak.“

Aforizmák a szivarról. Barnay Lajos, a kiváló német színész az irodalom terén is gyakran megpróbálkozik. — Most egy jókora füzet aforizmát írt. Ezekből közöljük azokat, amelyek a szivart dicsőítik és korholják:

A szivarok olyanok, mint az emberek: gyöngéden kell velük bánni, mert könnyen megsértődnek.

A szivarok olyanok, mint a virágok: nekünk illatoznak és értünk halnak meg.

A szivarok olyanok, mint a leányok: férfiakért égnék.

A férfiak úgy itélik meg az asszonyokat: külsejükről. Belül, meglehet a legjobb dohány van, de ha nem szép a külső, nem kellene.

A szivarok olyanok, mint a jó feleségek: égve csüggenek a férfi ajakán.

A szivarok olyanok, mint a miniszterek: nem sokáig maradnak meg.

A szivarok olyanok, mint az arisztokraták: eredetük után itélik meg őket.

A szivarok olyanok, mint a szindarabok: meg kell őket kurtítani, hogy használhatók legyenek.

A szivarok olyanok, mint a szerelmeskedés: sohasem tudható, nem hamisak-e?

A szivarok olyanok, mint a politikai beszédek: ha fordítva vesszük szájba, megégetnek.

A szivarok olyanok, mint csecsebecsék: a külső gyakran szép, de a belső tartalma értéktelen.

A szivarok olyanok, mint az erényes asszonyok: ha velük az ember a határt átlépi, kellemetlenségei támadnak.

A szivarok olyanok, mint az emberek: kora ifjúságukban bepölyözzék őket. Azonban míg a szivarok akkor kerülnek ki a deszkák közül, ha használni akarják őket, az emberek akkor kerülnek oda, ha már elhasználták erejüket. De egyaránt hamuvá válnak.

A dohánykertészek törvénye. A hivatalos lap tegnapi száma közli Darányi földmívelési miniszternek rendeletét a dohánykertészekről szóló 1900. évi XXIX. törvényzikk életbeléptetéséről.

A rendelet szerint a törvény május hónap 15-én lép életbe. Átmeneti intézkedésként megállapítja a miniszter, hogy a törvény életbeléptének napja előtt ez évi termelési évre kötött szerződéses érvényesek s hogy az e napon tényleg folyamatban lévő vitás ügyeket még a régi szabályok szerint kell elintézni. Az új törvény végrehajtása tekintetében jobbadán az 1898. évi II. törvényzikk végrehajtására vonatkozó szabályok alkalmazandók. Az új intézkedések közül kiemelendők tartjuk azt, hogy ha a termelő a törvény által megállapított munkásvédelmi szabályokat ismételtelen megszegi, a hatóság hivatalból köteles a földmívelési miniszterhez felterjesztést intézni, hogy a termelési engedelem az ilyen termelőtől megvonassék. A munkásvédelmi szabályok közül különös figyelmet érdemel a következő intézkedés: 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel sújtják azt a termelőt vagy megbízottját, a ki a dohány kertészenek a dohány miveltésére szánt területen haszonbérbe, részes művelésre, használatra átengedett ingatlanért a szokásos ellenszolgáltatás aránytalanul nagyobbat köt ki, vagy a kertésztől oly terhes ellenszolgáltatást követel, melyek ennek anyagi romlását okoznak.

Az Első magyar általános biztosító-társaság március 31-én tartott évi rendes közgyűlésében az 1900. évi üzletéről mérlege és zárószámadása került előterjesztésre. A jelentés kiemeli, hogy a múlt évi üzlet minden biztosítási ágban oly kielégítő eredményre vezetett, hogy a társaság összesen 2,547,690 korona 70 fillér üzleti nyereséget ért el, melyből — az alapszabály szerű levonások után — részvényenkint az igazgatóság a felügyelőbizottsággal egyetértésben 168 korona osztalékot javasol kifizetni. A társaság üzletállománya, valamint tartalékai tekintélyesen gyarapodtak; sőt a biztosítás-üzleti nyereségből az átmeneti árfolyamvesztésre a két utolsó évben visszatartott, összesen 2,702,807 korona 33 fillérenyi összeg is voltaképpen gyarapodást jelent. A jelentés, mérleg és zárószámadások bemutatása után Lampl Vilmos miniszteri osztálytanácsos, mint részvényes, általános helyeslést közt, a részvényesek köszönetét és bizalmát fejezte ki a társaság kormányzó-testületének, melynek élén Csekonics Endre gróf áll és különös méltánnyal emelte ki Örmödy Vilmos vezérigazgató kitünő működését, a mely nehéz gazdasági viszonyok közt is a társaság folytonos erősödésére, gyarapodására és az üzlet s üzletvel jelentékeny javulására vezetett. A közgyűlés a mérleget és zárószámadásokat tudomásul vette, a föl-ozlatási javaslatokat elfogadta és s fölmentvényt az igazgatóságnak és a felügyelő-bizottságnak megadta.

10942 sz.
1—1901.

Árlejtsési hirdetmény.

A gyulai m. kir. pénzügyigazgatóság által közhírré tettetik, hogy Orosházán felállítandó dohány és szivar különlegességi árúdnak nyilvános pályázat útján írásbeli ajánlatok beadása mellett való betöltése iránt 1901. évi május hó 20-án d. e. 10 órakor ezen kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében tárgyalás fog tartatni.

Ezen különlegességi áruda a különlegességi gyártmányokat a temesvári dohánygyárból szerzi be.

Egyedül a különlegességi gyártmányok várható fogyasztása képezheti a kezelési díjra nézve az ajánlat tárgyát és a különlegességi áruda elvileg azon pályázónak fog adományoztatni, ki legkisebb % kezelési díjt veszi igénybe, e részben azonban a kincstár fenntartja magának, hogy ajánlattevők közül szabadon választ-hasson.

A pályázók kötelesek bánatpénz fejében 400 korona 1 koronás bélyeggel ellátva saját kezüleg aláírt lepecséljt ajánlatához csatolni és e cím alatt »Ajánlat az orosházi különlegességi áruda iránti kezelés elnyeréséért« a pénzügyigazgatóság főnöke vagy helyettesénél legfeljebb 1901. évi május hó 20. d. e. 9 óráig benyújtandó.

Az ajánlatok egyúttal a nagykorúságot, polgári állást, magyar honosság és erkölcsi kifogástalanságot, valamint a vagyoni állapotot igazoló hatóságai bizonyítványt csatolandó.

Oly ajánlatok, melyek más pályázók ajánlatára hivatkoznak, valamint azok is, melyek a meghatározott időn túl adatnak be, vagy határozatlanul szerkesztnek, vagy a megjelölt kellekkel ellátva nincsenek, figyelembe nem vétetnek, egyenlő ajánlatnál pedig az igazgatóság magának tartja fenn az intézkedés jogát.

Ha a vállalkozó az áruda kezelését 4 hét alatt azon ruházattól számítva, hogy a kezelési joga reá ruházattal el nem vállalja, vagy ajánlatától később vissza lépne, bánatpénzét elveszti és a különlegességi áruda kezelése iránt újabb pályázatot fog hirdettetni.

Ajánlati minta.

Alulírott késznek nyilatkozom az orosházi különlegességi dohányáruda kezelését a fennálló szabályok betartása mellett . . . % (szóval és számmal) kezelési díj mellett elvállalni.

A feltételeket ismerem és azoknak magamat alávetem, 400 korona bánatpénzt, nagykorúságom, honosságom, erkölcsi és vagyoni bizonyítványt mellékelek.

1. Keltezés, sajátkezi aláírás, polgári állás és lakhely.

Gyulán, 1901. április 7-én.

M. kir. Pénzügyigazgatóság.

ad. 34754. sz.
V. 1901.

Módosítás.

A folyó évi március hó 26-án 34754. szám alatt kelt és a kis-kun-félegyházi dohánygyár áruda betöltésére vonatkozó árlejtsési pályázati szövege oda módosítottatik, miszerint a dohánykészlet nem a budapesti, hanem a szegedi dohányárú raktárból szerzendő be.

Budapest, 1901. április 22-én.

M. kir. Pénzügyigazgatóság.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK-GROSS UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS).

INHALT. Die Zigarren sind schlecht. — Vermischtes.

Die Zigarren sind schlecht.

Nicht mit Unrecht hört man diesen Klageruf abermals nach einiger Zeit wieder ertönen. Die Zigarren sind schlecht, sagt der Raucher, namentlich jener Raucher, der für den Konsum am massgebendsten ist, derjenige des Mittelstandes. Für die Armuth ist gesorgt. Die Zigarre á 3 und 5 Heller ist entsprechend ihrem Preise gut und wenn dabei auch noch Manches zu wünschen übrig bleibt, so kann eben nicht mehr gefordert werden. Auch die F-Zigarre und die G-Virginer entsprechen halbwegs. Dagegen sind die E, Bb, A und AA-Zigarren aus solchen Tabaken erzeugt, welche durchaus nicht für diese Zigarrensorten taugen, zumindest ist ihr Aroma ein ganz fremdartiges, ein solches, das der Raucher nicht mag.

Die AA Regalitas-Zigarre aus den Budapester Fabriken stammend, überwiegen an Stärke des Aromas zehnfach diejenigen Regalitas-Zigarren, die aus Temesvár, Kolozsvár und anderen Provinzstädten kommen. Wie ist so etwas möglich, nachdem doch die zur Verwendung gelangenden Sorten genau vorgeschrieben sind? Der Raucher, der heute eine starke, morgen eine schwache Zigarre erhält, kennt sich dadurch gar nicht aus und greift zu andere Sorten, die ihm natürlich noch weniger passen. Doch bleiben wir bei den Qualitäten der Tabake selbst. Diese sind ganz entschieden dermalen weit schlechter, als sie es jemals gewesen sind. Es fällt freilich schwer, bei der fertigen Zigarre dies nachzuweisen, indess, sei es, dass die Mischung keine richtige, sei es, dass die zur Verwendung gelangenden einzelnen Sorten von schlechterer Qualität sind, sicher ist es, dass die Regalitas-Zigarre den Raucher nicht befriedigt.

Weniger geklagt, jedoch bei manchen Fabrikaten gleichwohl geklagt wird über die A Tabuco-Zigarre. Auch hier sind es die beiden hauptstädtischen Fabriken, die Besseres liefern, während die Provinz, namentlich Kolozsvár eine sehr elegant angefertigte, schöne Zigarre verfertigt, die man jedoch nicht rauchen kann, weil sie überhaupt kein Aroma hat. Interessant wäre es zu erforschen, warum die Kolozsvärer Tabuco und Britanica fast ganz gleich schmecken, warum dem Raucher dabei fast kein Unterschied auffällt. Es ist schade, dass diese Fabrik, welche, wie gesagt, eine sehr hübsche Arbeit liefert, zur Anfertigung der Zigarren Tabake verwendet, die beim Rauchen dem Raucher unangenehm werden. Selbst die Kolozsvärer können sich nur schwer an die in ihrer Stadt angefertigten Zigarren gewöhnen.

Die Bb Britanica-Zigarre, die einstige favorisirte Sorte, verliert immer mehr an Liebhaber. Und das ist kein Wunder. So schlecht, wie die Britanica gegenwärtig erzeugt wird, war sie überhaupt

noch niemals. Weder die Fabriken der Hauptstadt, noch die Fabriken Kolozsvár, Temesvár, Schemnitz, vermögen mehr eine Zigarrensorte herzustellen, wie es einmal die Britanica-Zigarre war. Ja, es ist eigenthümlich, die hauptstädtischen Fabriken liefern sie sogar am schlechtesten. Bis vor sehr kurzer Zeit lieferte die Kaschauer Fabrik eine Britanica-Zigarre, welche jedem Raucher schmeckte. Nicht der geringste Tadel wurde laut und die Kaschauer Britanica war auch die Lieblingszigarre jedes starken, wie schwachen Rauchers, nachdem ihr Aroma jeden befriedigte, aber auch bei ihrer Anfertigung viel Aufmerksamkeit beobachtet wurde. Nunmehr liefert die Kaschauer Fabrik seit geraumer Zeit keine Britanica-Zigarren, weil dort seit einem Jahre auch Tabuco-Zigarren erzeugt werden. Die Folge davon wird wahrscheinlich jetzt diejenige sein, dass die Britanica ausbleibt und die Tabuco, welche bisher in der Kaschauer Fabrik nicht gemacht wurde, wahrscheinlich auch nicht viel heissen wird.

Es ist unbegreiflich, warum man eine Fabrik, die einen ausgezeichneten Artikel erzeugt, nicht mit der Anfertigung des möglichst grössten Quantums betraut und lieber auf die Fabrikation anderer Zigarren verzichtet, deren Erzeugung naturgemäss den Anfangsschwierigkeiten unterliegen.

Geradezu unverständlich ist es aber, wieso es kommt, dass Tabake verwendet werden, die sich von Jahr zu Jahr so gewaltig von einander unterscheiden, als wäre ihre Provenienz stets eine andere. Wir rechnen allerdings mit dem Umstande, dass die Qualität der Tabake häufig missrathen kann und dass in einem Jahre eine vorzügliche, im anderen Jahre dagegen eine minder gute Waare erhältlich ist; allein, was ganz unmöglich ist, das ist die Thatsache, wonach die Qualitäten sich derart ändern, dass man vermeint, man hätte es mit einem ganz anderen Produkt zu thun. In Oesterreich scheint man auf derlei viel mehr Gewicht zu legen, als bei uns, denn, ob eine Sorte jetzt gut oder minder gut ist, Eines bleibt sich stets gleich dabei und das ist der kaum zu merkende Unterschied in Hinsicht der Qualität des Gebotenen.

Man kann des Öfteren hören, jetzt sind die Zigarren gut. Wenn dies der Fall ist, dann hat man es eben in Oesterreich damit zu thun, dass jüngst das Ergebnis einer Tabak-Ernte in Hinsicht der Qualität besser war, als im Vorjahre, keineswegs aber wird der Raucher dort, wenn auch die Zigarre minder gut ist, einen fremden, ihm gänzlich unbekanntem Geschmack bei dem Produkte wahrnehmen. Bei uns ist das anders, oder scheint vielmehr anders zu sein. Da wir nicht annehmen können, dass die zur Zigarren-Fabrikation bestimmte Tabak-Mischung jeweilig geändert wird, so müssen es wahrscheinlich öfter die Provenienzen der

Tabake sein, die geändert werden. Ganz abgesehen von dem nachweisbaren Qualitäts-Unterschiede, den zum Beispiel eine Kolozsvärer Tabuco gegen die Budapest-Franzstädter aufweist, ändern sich aber die Qualitäten alljährlich derart, dass man immer und immer wieder andere Sorten zu rauchen vermeint.

Unter Qualitäten, es diene dies zur Aufklärung, verstehen wir nicht die Preise, beziehungsweise den Kaufwerth der Tabake. Nach dieser Richtung beurtheilen wir den Werth der Tabak-Produkte nicht und können dies auch nicht, weil wir recht gut wissen, dass die zur Verwendung gelangenden Tabake schon bei ihrer Einlösung in Klassen eingetheilt sind. Unter Qualität verstehen wir speziell in diesem Falle die Eignung, welche ein oder der andere Tabak zu dieser oder jener Sorte besitzt. Wir bekennen offen, dass wir es für eine fachmännische Kunst halten, hier das Richtige zu treffen. Nun aber müsste auch unter allen Umständen das Taugliche gefunden werden. Sache des Konsumenten ist es natürlich nicht, zu untersuchen und zu prüfen, woher dieser Tabak, woher jener stammt, viel weniger noch, was dieser oder jener Tabak kostet. Der Raucher, welcher in einem Staate aufgewachsen, wird sozusagen mit seiner Zigarre, an die er sich gewöhnt, vertraut gemacht, er gewöhnt sich an ihr, wie an den andern Genussmitteln. Aus dem Grunde hatten es seit jeher auch alle Tabak-Monopole leicht, nachdem der Raucher das Gebotene wie selbstverständlich aufnimmt. In dem Augenblicke aber, wo die Zigarren nicht mehr den gewohnheitsmässigen Duft verbreiten, in dem Augenblicke, wo sie sogar nebst diesem Fremdartigen auch noch schlechter schmecken, da wechseln vorerst die Sorten und thatsächlich kann man es bei uns sehen, wie bald die eine, bald die andere Sorte zum Nachtheile, beziehungsweise Vortheile anderer Sorten sinkt oder steigt.

Derlei Erscheinungen sind aber der grössten Beachtung werth. Sie deuten entschieden auf Unzufriedenheit und sie sprechen viel deutlicher, als sämtliche Konsignationen und Ziffern-Ausweise. Namentlich in Zeiten, wie es die jetzigen sind, wo man von einer Steigerung der Einnahmen aus dem Zigarren-Geschäfte doch kaum sprechen kann, gibt derlei zu denken. Kann man dem Zigarren-Konsumenten auch nichts Besseres bieten, kann man auch nicht die Beschaffenheit der einzelnen Tabak-Sorten ändern, Eines muss gleichwohl möglich sein und das ist, auf die Provenienz der zur Verwendung gelangenden Tabake derart zu achten, dass sie sich gleich bleiben.

Was die jüngst eingeführten Sorten, welche an Stelle der Havanah-Zigarren traten, anbelangt, so hat sich unsere Vorhersage auch buchstäblich bestätigt. Die Zigarren, die wahrscheinlich einen Absatz erzielt hätten, wenn sie frisch in

den Verschleiss gelangt wären, werden nicht gekauft, weil sie zu alt und zu trocken sind. Wären diese Zigarren so nass, wie die E-Cuba und die E-Cuba so trocken, wie diese »Havanah-Stellvertreter«, so wäre beiden Sorten geholfen und wahrscheinlich dem Publikum, das die beiden raucht, ebenfalls. Im Übrigen, was nicht ist, kann werden! Leicht möglich, dass diese »Havanah-Sorten«, welche ganz respektable Preise kosten, in nicht allzuferner Zeit, als E-Cuba, das heisst á 10 Heller verkauft werden.

Vermischtes.

Defraudation? In einer Provinzstadt Ungarns wurde kürzlich der Abgang einer Summe von 40000 Kronen zum Nachtheile der Tabak-Regie entdeckt. Der schuldtragende Beamte wurde vom Dienste suspendirt und die Untersuchung eingeleitet. Merkwürdigerweise wurde uns diese Mittheilung von ganz privater Seite gemacht und wir haben auch allen Grund anzunehmen,

dass sie auf Wahrheit beruht. Eine behördliche Aeusserung über diesen Fall ist bisher noch nicht erfolgt, obgleich die Geschichte schon vor einigen Wochen passirt ist.

Es schickt sich nicht. Zur Beherzigung für so manchen unserer geschätzten Leser, der es mit dem Bezahlen für Lieferung des Blattes nicht genau nimmt, diene folgende Schicklichkeits-Regel:

1. Es schickt sich nicht, dass man ein Fachblatt, das für die Interessen seiner Leser eintritt, nicht pünktlich bezahlt.
2. Es schickt sich nicht, dass man ein Blatt bestellt, längere Zeit hindurch bezieht und wenn es zum Bezahlen kommt, den Empfang ableugnet.
3. Es schickt sich nicht, dass man ein Gross-trafficant ist und den Pappenstiel von zehn Kronen jährlich für ein Fachblatt ersparen will, während die armen Kleintrafficanten dieses Opfer sehr gerne bringen.
4. Es schickt sich nicht, dass man die Bezahlung von Halbjahr zu Halbjahr aufschiebt und wenn die Summe angewachsen ist, überhaupt nicht zahlen will.
5. Es schickt sich nicht, dass ein Gross-trafficant sich wegen Bezahlung der Gebühr für Lieferung des Blattes einklagen lässt.

Aphorismen. Der berühmte Schauspieler *Ludwig Barnay* ist auch schriftstellerisch thätig. So hat er jetzt ein Heft Aphorismen von den Zigarren geschrieben, von denen wir einige unsern Lesern zur Kostprobe bieten:

Die Zigarren gleichen den *Menschen*; man muss mit ihnen zärtlich umgehen, weil sie sich leicht beleidigen.

Die Zigarren gleichen den *Mädchen*; sie brennen für die Männer.

Die Männer beurtheilen die Frau nach ihrem Äusseren. Es mag der beste Tabak im Innern der Zigarre sein, wenn das Äussere nicht schön, braucht sie Niemand.

Die Zigarren gleichen den Ministern; sie bleiben nicht lange.

Die Zigarren sind wie die Liebe; man weiss nie, ob sie falsch ist.

Die Zigarre gleicht einer tugendhaften Frau; wenn man die Grenze ihr gegenüber überschreitet, entstehen Unannehmlichkeiten.

Hilfsredakteur: Ferdinand Heltal.

Nagy- és kistőzsdék figyelmébe!

POJATZI FL. ÉS TÁRSA

cs. kir. szabadalmazott gyufanemű gyárai DEUTSCH-LANDSBERGBEN (Graz mellett)

ajánlják legjobb minőségűeknek elismert gyufa-gyártmányaikat és pedig úgy **kénes-**, mint különösen **szalon-gyufájokat.**

E gyufa-gyártmányok Magyarországon nagy kedveltségnek és rendkívüli keresletnek örvendenek, főleg a

Millennium-gyufa,
Magyar korona-svédgyufa,
Magyar honvéd-szobor-gyufa,
Krokodil-gyufa és
Magyar Imperial-gyufa

elegáns kerek dobozokba csomagolva, melyek kiváló magyar államférfiak arczképeivel díszítvők.

Rips-gyufa dobozokban és csomagokban kapható.

Kérjük szives rendeléseiket közvetlenül **Dentsch-Landsbergbe** intézni. A legolcsóbb ártételeket tartalmazó árjegyzékünkkel szivesen szolgálunk. — **Budapest és közvetlen környéke részére VII., Rombach-utcza 8. sz. alatt van raktárunk.**

POJATZI FL. és TÁRSA es. k. szabadalmazott gyufanemű gyára
DEUTSCH-LANDSBERGBEN (Graz mellett).

FELTÜNŐ UJDONSÁG.

Delice

Minden hirdetés felesleges, a dohányzó egyszer veszi és többé mást nem szíhat.

legjobb valódi francia

SZIVARKAPAPIR ÉS SZIVARKAHÜVELY.

GYÁRI RAKTÁR:

GOLDZIEHER GÉZÁ-nál

BUDAPEST, V., SAS-UTCZA 29. SZÁM.